

Moralno vaspitanje

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: Visoka skola strukovnih studija za vaspitace

Увод

„Када говоримо о васпитању, мислимо на један од најширих педагошких процеса који подразумева: сложеност, организованост, систематичност, комплексност у циљу формирања свестране, стваралачке и самосталне личности.

Васпитање у ширем смислу обухвата свеукупност педагошког деловања на све свере човековог бића. Обухвата: физичко, интелектуално, морално, естетско и радно васпитање“.

Размотривши тему о којој желим да пишем, пре самог представљања, схватих да је јако интересантна и веома важна. Интригантност је веома битна компонента, чија је улога да сваког од нас наведе на спознају и разумевање онога што желимо да представимо. Њен крајњи резултат је јасно сагледавање ствари, разумевање и закључивање онога што смо обрађивали. Наиме, то је и наш циљ. Дакле, у овом есеју желим да говорим о „Моралном васпитању“. О томе шта је у ствари морал, шта је то нама морално, а шта не (тј. шта је добро, а шта лоше), о томе колико су се схватања о моралу до данас мењала, и колико је важно морално васпитање у породици код деце, не би ли се она „сутра“ формирала у „моралне“ личности. Такође и о везама моралног васпитања са осталим задацима. Морал као један од облика друштвеног сазнања, је сложена и многострана појава друштвеног живота која у себе укључује: принципе, норме, методе, правила и захтеве који регулишу понашање људи у свим облицима друштвеног и личног живота

1. О моралу

Порекло, историјски и друштвени развој.

Реч морал долази од Латинске речи MORALIS – морални и MORES – обичај, живот, што значи моралан, који припада моралу, живи у складу са моралним захтевима. Такође, морал је историјска појава и садржи условљене погледе људи који се исказују у облику моралних идеала и система моралних вредности. Ако пратимо његов ток кроз историју, видећемо да нема једног за свагда датог морала, дасе он стално мењао и развијао, да су се морално – етичка схватања људи стално усавршавала док нису достигла данашњи ступањ. До ових промена долазило је због тога што се и само друштво мењало и усавршавало. Зато су људи на разним ступњевима свог друштвеног развоја различито оцењивали шта је поштено, а шта не, шта је дозвољено, а шта не и шта смеју, ашта не смеју, укратко: „Различито су одговарали на питања шта је морално, а шта неморално, како треба да се понашају један према другоме, а какав однос требају да имају према заједници.“ Гледајући са филозофске стране, морал је предмет изучавања етике. Етика је теорија о моралу и изучава све појаве (феномене) који су повезани са моралом. Суштина морала, састоји се управо у оцењивању (вредновању) понашања помоћу моралног суђења, којим се понашање, у битном, одређује као добро или лоше.

Дакле, морал као друштвена свест, на питање шта он представља, даје укратко одговор: „То су правила заједничког живота, правила како треба људи да се понашају један према другоме, појединац према заједници и заједница према појединцу“.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com